

LINGUAPAX: IN FAVOUR OF DIVERSITY AND LINGUISTIC RIGHTS

Further to the publication of the article “Catalans are ‘persecuting’ the language of Cervantes” in the newspaper ‘The Independent’

During the last years, a new consciousness of the promotion and respect to cultural and linguistic diversity has emerged in several areas of the cultural, social and political life. The belief that the different languages of the world are the expression of unique cultures and that these languages, at the same time, crystallize symbolic references and offer ways to interpret the environment has gained ground. Respect to linguistic diversity, understood as a symbol of identity, is increasing every day. Different normative documents of UNESCO about cultural diversity such as the Universal Declaration on Cultural Diversity and the Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage, which reflect a global concern for the disappearance of part of the worldwide cultural heritage, are good examples of this fact.

We are conscious that respect for the cultural and linguistic diversity of the different communities and for linguistic rights, both individual and collective, has become a challenge in our current society. Language communities in general and cities in particular need to manage an ever increasing linguistic diversity and it is essential in this sense to avoid a hierarchical classification of languages in terms of number of speakers, which would only speed processes of language shift and the turning of minority languages into minoritized languages.

For many years, the Catalan linguistic community has made considerable effort in order to revitalize its own language, taking into account the idea that Catalan should become the common language of all the people who live in this community (it is necessary to point out that there are speakers of about three hundred languages in the city of Barcelona and in the last years some innovative initiatives have been put into practice to contribute to the integration of newcomers into Catalan society through the learning of Catalan). It is true that Catalan is the language of normal use adopted by the educational system in Catalonia, but it is also necessary to call attention to the fact that this is combined with criteria of personalized attention to the students who speak Spanish, that Spanish has an extensive presence in Catalonia in all educational levels as well (both as a specific subject and as a language in which other subjects are taught) and that it is the Spanish Ministry of Education that actually certifies that students in Catalonia, apart from learning Catalan, also achieve competence in

Spanish equivalent to the rest of students in Spain. Regarding the educational system of the Spanish speaking territory, education in a language other than Spanish is not offered. It is absurd therefore to compare the current situation of management of language diversity in Catalonia and the normal use of Catalan in its own territory to a dictatorial regime of repression and prohibition of the use of any language different from Spanish in Spain as a whole.

It is also necessary to mention that plurilingualism as a resource is being emphasized in the Catalan school curriculum and the promotion and learning several languages, including Spanish of course, is at present a key issue. In spite of all these efforts, in some situations the use of Catalan has not been normalized yet. In other education levels, the use of Catalan is not even compulsory: university teachers in Catalonia are not forced to teach their classes in Catalan.

Linguapax considers that in the current global world it is necessary to promote respect, equality and dignity for all languages as a basic tool to build a more sustainable and democratic society but, at the same time, it is necessary to note that each linguistic community, in its local area, must be able to live normally in its own language.

Linguapax International Network

Barcelona, June 6 2007

President: Agustí Colomines

Director: Mònica Sabata

Linguapax Africa: Etienne Sadembouo

Linguapax Asia. Frances Fister-Stoga

Linguapax Europe: Josep Cru

Linguapax Latin America: Jose A. Flores Farfán

Linguapax North America: Doug Whalen

Linguapax Pacific: Lluís Bernabé

LINGUAPAX: PER LA DIVERSITAT I ELS DRETS LINGÜÍSTICS

Arran de la publicació al diari *The Independent* de l'article "Catalans are 'persecuting' the language of Cervantes"

Durant els darrers anys, una nova consciència de la promoció i el respecte a la diversitat cultural i lingüística s'ha fet present en nombrosos espais de la vida cultural, social i política. La creença que les diferents llengües d'arreu del món responen a cultures úniques i que aquestes, alhora, cristal·litzen referents simbòlics i ofereixen maneres d'interpretar l'espai més proper que ens envolta s'ha anat estenent. El respecte a la diversitat lingüística, entesa com un símbol d'identitat, augmenta cada dia. Són bons exemples d'aquesta realitat els diferents documents normatius de la UNESCO sobre la diversitat cultural (Declaració Universal de la Diversitat Cultural i Convenció per a la Salvaguarda del Patrimoni Cultural i Immaterial), els quals reflecteixen una preocupació global per la desaparició de part del patrimoni cultural mundial.

Som conscients que el respecte a la diversitat cultural i lingüística de les diferents comunitats i el respecte als drets lingüístics, tan individuals com col·lectius, ha esdevingut un repte en la societat actual. Les comunitats lingüístiques en general i les ciutats en particular necessiten gestionar una diversitat lingüística creixent i és essencial en aquest sentit evitar la jerarquització i la valoració de les llengües tenint en compte exclusivament el nombre de parlants ja que això només accelerarà fenòmens de substitució lingüística i de conversió de llengües minoritàries en llengües minoritzades.

La comunitat lingüística catalana ha fet, durant molts anys, un esforç per a la normalització de la seva llengua, entenent que la llengua catalana ha d'esdevenir la llengua comuna de totes les persones que viuen en aquesta comunitat (cal recordar que a la ciutat de Barcelona hi ha parlants de gairebé tres-centes llengües i que en els darrers anys s'han dut a terme algunes iniciatives innovadores a favor de la integració dels nouvinguts a la societat catalana a través de l'aprenentatge del català). És cert que el català és la llengua vehicular habitual que ha adoptat el sistema educatiu de Catalunya, però cal recordar que es combina amb criteris d'atenció personalitzada als alumnes que parlen castellà, que el castellà té també una extensa presència a Catalunya com a llengua vehicular de tots els nivells educatius i que el mateix Ministeri espanyol d'Educació acredita que els estudiants a Catalunya aconsegueixen una

competència en castellà equivalent a la de la resta d'Espanya, a més d'aprendre el català. Pel que fa al sistema educatiu del territori de llengua castellana, no s'ofereix cap possibilitat d'aprendre ni d'usar cap altra llengua que la castellana. És absurd per tant comparar la situació actual de la gestió de la diversitat lingüística a Catalunya i l'ús habitual de la llengua catalana al seu propi territori amb un període dictatorial de repressió i prohibició de l'ús de qualsevol llengua diferent del castellà al conjunt de l'Estat espanyol. Cal també assenyalar que s'ha emfasitzat la importància del plurilingüisme al currículum actual i que l'aprenentatge de diverses llengües, inclòs evidentment el castellà, és avui dia una qüestió clau. Malgrat tots aquests esforços, en algunes situacions l'ús del català encara no ha estat normalitzat i a altres nivells educatius el català no és obligatori: a Catalunya, per exemple, no s'obliga a cap professor universitari a impartir les seves classes en català.

Linguapax considera que en el món global actual cal promoure el respecte, la dignitat i la igualtat de totes les llengües com a base per a construir una societat més sostenible i democràtica però, alhora, és necessari remarcar que cada comunitat lingüística, en el seu àmbit local, ha de poder viure normalment en la seva llengua pròpia.

Xarxa Internacional Linguapax

Barcelona, 6 de juny de 2007

President: Agustí Colomines

Directora: Mònica Sabata

Linguapax Àfrica: Etienne Sadembouo

Linguapax Amèrica Llatina: Jose A. Flores Farfán

Linguapax Amèrica del Nord: Doug Whalen

Linguapax Àsia: Frances Fister-Stoga

Linguapax Europa: Josep Cru

Linguapax Pacífic: Lluís Bernabé